

СПЕЦПРОЄКТ: #ПОКОЛІННЯ ПЕРЕМОГИ – ПРОЄКТ ПРО ДІТЕЙ, ЯКІ ФОРМУЮТЬ НАШЕ
МАЙБУТНЄ

"Зранку я – учень, а після 15.00 – волонтер". Історія підлітка з Київщини, який друкує деталі для дронів на 3D принтері

23 СІЧНЯ 2024, 06:00

© 6132

Кирило Гарнага – учень 10-го класу школи, яка знаходиться в селі Катюжанка.

Він – лідер команди, що брала участь в програмі громадянської освіти UActive.

Завдяки своїй активності Кирило разом з друзями знайшли кошти на 3D принтери, на яких тепер друкують різноманітні технічні деталі, зокрема хвостовики для дронів. Таким чином вони активно волонтерять та допомагають ЗСУ.

Про свій досвід волонтерства та допомоги Кирило розповідає в спеціальному проєкті УП "Покоління Перемоги", присвяченому дітям з деокупованих територій. Проєкт ініційований освітньою фундацією GoGlobal, яка генерує, пілотує та масштабує проєкти для вчителів, школярів та молоді.

РЕКЛАМА:

Початок вторгнення

Мальовниче село Катюжанка розташоване за майже 50 кілометрів від Києва. Цей регіон у перші дні повномасштабної війни захопили російські війська: протягом 37-ми днів Катюжанка жила в окупації.

За майже півтора місяця в селі встигли побували й "кадирівці", й росіяни, й буряти.

Окупанти встигли накоїти багато зла: у місцевій школі вони влаштували підвал, де допитували усіх "підозрілих" жителів, залякували та тероризували селян, захоплювали будинки.

Кирило Гарнага теж чітко пам'ятає, як все починалось.

"До початку повномасштабного вторгнення в мене було життя звичайного підлітка. Друзі, навчання, родина та батьки.

Звісно, ми всі чули плітки про початок військових дій, але не приймали їх серйозно та до останнього не вірили, що таке взагалі можливо", – розповідає Кирило.

Кирило Гарнага. Фото: Саша Маслов

Хлопець пригадує драматичну подію, яка сталась на другий день вторгнення, коли вже було чути вибухи та почалась справжня війна.

"Моя мама вийшла на вулицю й побачила прямо над нами український літак, який, очевидно, підбили. Цей літак поранений пілот скерував так, щоб не впасти на село.

На жаль, він загинув.

"Ті дні я згадую як дуже драматичні, наповнені очікуванням невідомого", – ділиться хлопець.

Кирило пам'ятає, що вони у з родиною у той період майже не виходили з дому, бо це було небезпечно. Всюди були окупанти.

"Росіяни грабували будинки, виносили пральні машинки, годинники, іграшки...

Через деякий час ми виїхали з села, а коли повернулись – виявилось, що наш будинок теж пограбовано, а мою улюблену кішку вбито. Досі часто намагаюсь знайти якісь речі, шукаю – і розумію, що їх винесли окупанти...", – додає він.

Життя після окупації

Родина Кирила повернулась в Катюжанку після деокупації – і почали життя наново.

"Я дуже хотів повернутися, адже це моя Батьківщина, тут мій дім, мої друзі. Ми весь час були на зв'язку і коли росіяни пішли – ми одразу приїхали додому", – згадує Кирило.

Хлопець зізнається, що в той час почав замислюватись над тим, як бути корисним своїй країні.

"Моя активна діяльність на користь суспільства почалась з того, як я дізнався про проєкт UActive. Завдяки цьому з'явилась можливість отримати гроші на ініціативи, корисні для громади.

Це дуже надихало й ми з друзями почали думати над тим, що можемо зробити такого, щоб змінити життя села на краще", – каже школяр.

Реалізація проєкту

Проблема, яка справді хвилювала Кирила та його однодумців – це перероблення пластику.

"Тому ми одразу вибрали цей фокус і почали формувати проєкт в цьому напрямі", – розповідає Кирило.

Зрештою ідея народилась: друкувати деталі на 3D принтері з переробленого пластику.

"Звучало це набагато легше, чим виявилось в житті, але ми впорались, презентували проєкт, виграли грант, купили принтер та почали працювати!" – пригадує школяр.

savED

Учасники програми громадянської освіти для молоді. Фото: SavED

Після того як команда Кирила взяла участь в проєкті UActive, підлітки купили 3D принтер та організували у школі збір пластику. Допомогали вчителі і друзі.

Далі з переробленого пластику друкували деталі для різноманітних механізмів та приладів.

Замовлення команда отримує від волонтерів, військових тощо.

"Зараз наш принтер працює практично нон стоп – розповідає хлопець, – ми розподіляємо між собою зміни і по черзі чергуємо біля пристрою.

Замовлень доволі багато, намагаємось робити все можливе, щоб виконати всі! Зранку і до 15.00 кожен день я – учень, а далі – волонтер, як і мої друзі.

Навіть вихідні ми маємо за графіком, бо принтер не перестає працювати і в неділю".

Мрії про майбутнє

Зараз Кирило та друзі зайняті ще одним проєктом – шкільним театром. Вони мають спільну мрію – відновити катюжанський театр, який колись був дуже відомим.

"До повномасштабного вторгнення я не замислювався над своїми мріями, вчинками, думками. Але потім ми всі побачили окупацію та "руський мир" на власні очі.

Зараз мій пріоритет – це моя країна, перемога та волонтерство. Я хочу діяти та рухатись далі", – наголошує підліток.

Проєкт #ПоколінняПеремоги створений у відео, фото та текстовому форматі. Над фото історіями підлітків працював відомий фотограф Саша Маслов, чії роботи регулярно публікують видання, такі як The New York Times, New York Magazine, The Newyorker, Guardian, Wall Street Journal Magazine та інші. Його об'єктив зафіксував не тільки зворушливі моменти, але і силу, що пульсує в серці кожного дитячого таланту.

Текст: Яна Алтухова

РЕКЛАМА: